

Samvittighed

Tekst af Bodil Jørgensen (Skuespiller & satiriker)

Hvordan kan du kaste med sten, når du selv bor i et glashus?

Som de huse vi bor i, er også vi gennemsigtige, for Gud om ingen andre,
i samvittigheden.

Man kan sammenligne det med en morder, der stikker af fra sit gerningssted med toget.
Men netop under den vogn, hvor morderen sidder, løber den elektromagnetiske telegraf
med hans signalement,

og ordre til at arrestere ham på den næste station.

Han bringer på en måde selv anholdelsen med.

I samvittigheden er man gennemsigtig for Gud.

Det lys, som gør sjælen gennemsigtig for Gud er det lys, der er værd at gå efter.

Lad kun den der er fri for skyld kaste den første sten.